

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma:	Kfv.V.37.105/2025/2.
A tanács tagjai:	Dr. Márton Gizella tanácselnök Dr. Demjén Péter előadó bíró Dr. Darák Péter bíró Ságiné dr. Márkus Anett bíró Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes:	felperes1 (cím1)
A felperesi képviselő: jogi képviselő1; cím2)	Németh H. Gábor Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd:
Az alperes:	Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal (cím3)
Az alperes képviselője:	név1 főosztályvezető
A per tárgya:	környezetvédelmi ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	a felperes
A felülvizsgálni kért határozat:	Szegedi Törvényszék 6.K.701.035/2024/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a cím⁴ számú (helyrajzi szám¹ hrsz.-ú) ingatlanon található telephelyén sertéstartási és sertésenyésztési tevékenységet folytatott az alperes által kiadott egységes környezethasználati engedély alapján. A lakosság részéről a telephelyen folytatott tevékenység bűzhatásával kapcsolatosan bejelentések érkeztek a hatósághoz, amelyeket az alperes több esetben megalapozottnak talált, ezért a felperest bírság megfizetésére, intézkedési terv benyújtására kötelezte, korlátozta a telephelyen folytatott sertéstartási, sertésenyésztési tevékenységet. Az alperes határozataiban foglaltaknak a felperes nem tett eleget, ezért az alperes felfüggesztette a felperes egységes környezethasználati engedély alapján folytatott tevékenységét a teljes körű környezetvédelmi felülvizsgálati eljárás keretében véglegesé vált egységes környezethasználati engedély megszerzéséig.

[2] A felperes 2022. szeptember 26. napján előterjesztett teljes körű felülvizsgálati dokumentáció elbírálása iránti kérelme tárgyában folytatott eljárást az alperes megszüntette a hiánypótlási kötelezettség elmulasztása miatt. A felperes 2023. október 23-án a perbeli ingatlanon folytatott tevékenységre vonatkozó újabb teljes körű felülvizsgálati dokumentáció elbírálása iránti kérelmet terjesztett elő alperesnél, amit a későbbiekben több alkalommal kiegészített.

[3] Az alperes a 2023. december 22-én kelt BK/KTF/09384-42/2023. számú végzésével a felperest 1-28. pontból álló – földtani közeg védelmével, zaj- és rezgésvédelemmel, valamint levegőtisztaság-védelemmel kapcsolatos – hiánypótlásra hívta fel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 44. §-a és 63. §-a alapján. A végzés indokolása szerint a benyújtott dokumentáció hiánypótlásra és tényállás tisztázásra szorult. Az alperes a 23-25. pontok vonatkozásában hivatkozott a levegő védelméről szóló 306/2010. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Lvr.) 5. § (2), (3) és (6) bekezdésére. A végzés levegővédelmi címe alatt 23-25. pontokban kérte, hogy a felperes a módosított hatásterület térképi lehatárolását minden egyes bűzforrás esetében a (forrás) határától végezze el, továbbá ábrázolja a legközelebbi védendő ingatlanokat; a hatásterületi számítások alapján vizsgálja felül a tervezett védelmi övezet nagyságát és ábrázolja térképen és/vagy helyszínrajzon; adja meg a védelmi övezet által érintett ingatlanok helyrajzi számát, művelési ágát, a terület nagyságát. Az indokolás szerint a felperes korábban egységes környezethasználati engedélyt kapott, így védelmi övezet kijelölése szükséges. Hangsúlyozta, hogy a dokumentációban több helyen szerepel, hogy hosszan tartó inverzió esetén nem zárható ki a helyrajzi szám² hrsz.-ú ingatlan érintettsége. A „Hatásterület lehatárolása és a védelmi övezet meghatározása” dokumentáció 62. oldalán ismertetett védelmi övezet nagysága (állattartó épületektől 180 m, trágyatárolótól 155 m) nincs összhangban a dokumentáció hatásterületi számításaival, továbbá a dokumentáció 62. oldalán is szerepel a védelmi övezet által érintett helyrajzi szám² hrsz.-ú ingatlan. Hangsúlyozta, hogy a nevezett ingatlan továbbra is védendő létesítménynek minősül attól függetlenül, hogy a lakói csak ideiglenes jelleggel tartózkodnak ott, továbbá a benyújtott dokumentáció alapján 300-500 m-es távolságon belül több védendő ingatlan is található. Felhívta a figyelmet, hogy a védelmi övezetet minden egyes bűzforrás körül kell kijelölni, továbbá az Lvr. 5. § (4) bekezdése alapján a védelmi övezet nagysága a légszennyező forrás határától számítandó. A hatásterület (és védelmi övezet) térképi lehatárolását minden egyes bűzforrás esetében a (forrás) határától kell elvégezni. Leszögezte, a végzésben előírtak hiányában a kérelem érdemben nem bírálható el, illetve a hiánypótlás és a tényállástisztázás nem teljesítésének jogkövetkezményeiről az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja rendelkezik.

[4] A felperes a végzés átvételét követően a hiánypótlási határidő meghosszabbítását, majd az eljárás szünetelését kérte. Az alperes mindkét kérelemnek helyt adott. Az eljárás 2024. február 27-től 2024. április 18-ig szünetelt. A felperes az eljárás folytatásával

kapcsolatos kérelem benyújtásával egyidejűleg a dokumentációban foglaltakat módosította és kiegészítette.

[5] Az alperes megállapította, hogy a felperes BK/KTF/09384-42/2023. számú végzésben előírtaknak – a 17., 22. és a 23-25. pontok tekintetében – nem tett teljes körűen eleget, valamint a benyújtott dokumentációk alapján hiánypótlás és a tényállás tisztázása szükséges, ezért a 2024. május 22-én kelt BK/KTF/00492-38/2024. iktatószámú végzéssel 1-15. pontból álló hiány-pótlásra hívta fel a felperest az Ákr. 44. §-a és 63. §-a alapján. A végzés 13-15. pontjaiban megismételte a BK/KTF/09384-42/2023. számú végzés 23-25. pontjaiban foglaltakat. Leszögezte, hogy a végzésben előírtak hiányában a kérelem érdemben nem bírálható el, továbbá, hogy a hiánypótlás és a tényállás tisztázása nem teljesítésének jogkövetkezményeiről az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja rendelkezik.

[6] A felperes 2024. június 14-én a dokumentációt ismételten kiegészítette.

[7] Az alperes a 2024. június 26-án kelt BK/KTF/00492-41/2024. számú végzésével az eljárást az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette. A végzés indokolása szerint a felperes által benyújtott dokumentáció továbbra sem felel meg teljes körűen a BK/KTF/00492-38/2024. iktatószámú végzés 13., 14., 15. pontjában előírtaknak, melyek korábban a BK/KTF/09384-42/2023. iktatószámú végzés 23., 24., 25. pontjaiban már előírásra kerültek. Kifejtette, hogy a levegőtisztaság-védelmi hatásterületek térképi lehatárolását többszöri előírás ellenére továbbra sem a bűzforrások határától végezték el, az egyes bűzforrások határától elhelyezkedő védendő ingatlanokat, illetve azok távolságát sem ismertették és ábrázolták. A részletezett hiányosságokra való tekintettel a tervezett védelmi övezet nagysága nem megfelelő. A kijelölt védelmi övezet összhangban kell, hogy legyen a hatásterület nagyságával és annak térképi lehatárolásával. Mindezek alapján megállapította, hogy a felperes a hiánypótlásra irányuló felhívásoknak nem tett eleget, így az eljárás megszüntetése vált indokolttá.

[8] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését. Kifejtette, hogy a hatóság abban az esetben jogosult megszüntetni az eljárást az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján, amennyiben a kérelmező ügyfél a hatóság felhívására nem nyilatkozik és ennek okán a kérelem nem bírálható el. A felperes ezzel szemben a hiánypótlási felhívások minden pontjára részletesen kimunkált nyilatkozatot tett. Amennyiben a hatóság szerint a döntéshozatalhoz szükséges további tényállástisztázásra volt szükség, akkor további eljárásjogi eszközöket kellett volna igénybe venni, ha pedig tartalmi kifogásokat észlelt, akkor érdemben kellett volna elbírálnia az ügyfél kérelmét.

[9] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[10] A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította. Kifejtette, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényhez (a továbbiakban: Ket.) képest az Ákr. egyértelműsítette, hogy a kérelmet benyújtó ügyfél esetén amennyiben megtagadja a nyilatkozattételt és ennek hiányában nem lehet eldönteni az ügyet, az eljárást meg kell szüntetni. Az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja nem utal szövegszerűen a hiánypótlási felhívásra és a tényállás tisztázása körében tett felhívásra, a bírói gyakorlat szerint pedig az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja mind a 44. § szerinti hiánypótlási felhívásra, mind a kérelmező ügyfél tényállás tisztázása keretében történő

felhívására vonatkozik (Kf.IV.37.444/2019/7., Kfv.V.37.685/2023/7.). A bíróság szerint a normaszöveg nem tartalmaz olyan szűkítést, amely alapján csak abban az esetben kell az eljárást megszüntetni, ha a kérelmező ügyfél a hatóság alaki hiánypótlási felhívására nem nyilatkozik és ennek hiányában a kérelem nem bírálható el. Jelen esetben a felperes a hatóság felhívásaira részletes nyilatkozatot tett, dokumentációt csatolt, ezért a felek között vita abban van, hogy az alperes tekinthette-e úgy, hogy a felperes nem nyilatkozott. Utalt a Kúria gyakorlatára, miszerint az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjának helyes értelmezése szerint a nyilatkozat hiányával azonos megítélés alá esik, amikor az ügyfél nyilatkozik ugyan, de nem az anyagi jogszabályban és az azon alapuló hatósági hiánypótlási felhívásban megjelölt, a kérelme elbírálásához szükséges dokumentumokat, vagy azokat nem teljes körűen csatolja, ennek hiányában pedig a kérelem nem bírálható el (Kf.III.37.441/2019/6., Kfv.V.37.725/2023/8., Kfv.V.37.795/2023/13.). Az alperesnek lehetősége volt két alkalommal alaki hiánypótlás kibocsátására, figyelemmel a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) 91/B. § (1) bekezdésében foglaltakra. Az alperes mindkét felhívása azt tartalmazta, hogy „hiánypótlásra és tényállás tisztázására” hívta fel a felperest az Ákr. 44. § és 63. § alapján, vagyis a felhívásaiban együttesen alkalmazta a két jogintézményt részben alaki hiánypótlást előírva, részben a tényállás tisztázása érdekében. A felhívásoknak a megszüntetés alapját képező levegővédelmi szempontú pontjai esetében az alperes a perben a 12/1996. (VII. 4.) KTM rendelet 2. melléklet 3.1. Levegő elnevezésű pontjában foglaltakat jelölte meg olyan jogszabályi rendelkezésként, amely kötelező érvénnyel előírja az általa kért dokumentumok csatolását, nyilatkozatok megtételét.

[11] A törvényszék megállapította, hogy az alperes által a BK/KTF/09384-42/2023. számú végzés 23-25. pontjaiban és a BK/KTF/00492-38/2024. iktatószámú végzés 13-15. pontjaiban foglaltak túlmutatnak a kérelem KTM rendelet 2. melléklete szerinti kötelező tartalmi elemein. Az alperes az anyagi jogszabályokból – az Lvr. 5. §-ában foglaltakból – eredő elbírálási szempontok megítélése érdekében intézett felhívást a felpereshez. Felhívásainak az eljárás megszüntetéshez vezető pontjai a tényállás tisztázása körébe tartoztak. Ezért a Kfv.V.37.725/2023/8. számú ítélet jelen ügyben nem alkalmazható, mivel abban az esetben az alaki hiánypótlásnak nem tett eleget a kérelmező ügyfél. A bíróság álláspontja szerint azt, hogy a tényállás tisztázása körében tett felhívás nem megfelelő teljesítése a nyilatkozat hiányával azonos megítélés alá eshet-e, minden esetben egyedileg kell vizsgálni. Ezzel összefüggésben kiemelt jelentősége van annak, hogy milyen típusú eljárásról van szó.

[12] Az alperes a BK/KTF/00492-38/2024. számú végzésében egyértelműen jelezte, hogy a módosított hatásterület térképi lehatárolását minden egyes bűzforrás esetében a (forrás) határától kéri elvégezni, ennek szükségességét a szakértelemmel rendelkező képviselővel eljáró felperes nem is vitatta, ennek ellenére az ilyen módon történő lehatárolást nem végezte el. Az alperes a felhívásaiban jogszabályi rendelkezésekkel alátámasztottan megindokolta, hogy miért szükséges a védendő ingatlanok, illetve azok távolságának ismertetése. A felperes a védelmi övezet kijelölésének szükségét nem vitatta, azonban a felhívásoknak nem az alperes által meghatározottak szerint tett eleget, a dokumentáció ebből eredő hiányosságai vezettek ahhoz, hogy a kijelölt védelmi övezet nem állt összhangban a hatásterület nagyságával és annak térképi lehatárolásával.

[13] Az alperes mindkét felhívásában jelezte, hogy a végzésben előírtak hiányában a kérelem érdemben nem bírálható el, amelyet a felperes az eljárás során nem vitatott. Mindezek alapján a törvényszék megállapította, hogy az alperes jelen ügyben jogszerűen tekintette úgy, hogy a felperes a felhívásra nem nyilatkozott. Figyelembe vette, hogy a környezetvédelmi felülvizsgálati dokumentációt és annak kiegészítéseit szakértői jogosultsággal rendelkező szakértő készítette el, akitől elvárható a szakszerű dokumentáció összeállítása illetve, hogy felperes nem jelzett olyan körülményt, amely akadályozta a

felhívás teljesítésében és nem vitatta, hogy a felhívásban foglaltak szükségesek a kérelme érdemi elbírálásához.

[14] Mivel az alperes jogszerűen tekintette úgy, hogy a felperes a felhívásra nem nyilatkozott, az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján az eljárás megszüntetéséről kellett döntenie. Abból pedig, hogy az alperes nem érdemben utasította el a felperes keresetét, hanem az eljárást megszüntette, nem következik, hogy a felperes jogorvoslati joga sérülne. A felperes nem volt elzárva attól, hogy szakmai alapon vitassa az alperes álláspontját, azonban kifejezetten akként nyilatkozott, hogy keresete nem arra irányult, hogy a törvényszék az alperestől eltérően bírálja el a felperes által előterjesztett dokumentációt és állapítsa meg annak megfelelőségét, hanem arra, hogy kötelezze új eljárásra az alperest, jogi érvelése ugyanis azon alapult, hogy az alperes az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontját megsértve határozott az eljárás megszüntetéséről. Alaptalannak találta az alperes indokolási kötelezettségének megsértésére irányuló hivatkozást is, mivel az alperes végzéséből kellő mértékben kitűnik, hogy mely adatok hiánya képezte akadályát a kérelem elbírálásának.

A felülvizsgálati kérelem

[15] A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen annak megváltoztatását, az alperes BK/KTF/00492-41/2024. iktatószámú határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[16] Felülvizsgálati kérelmének befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára alapította.

[17] A joggyakorlat egységének biztosítása körében a befogadhatóságot – álláspontja szerint – az alapozza meg, hogy a joggyakorlat egységének megbomlása az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjában rögzített megszüntetési ok, mint jogkövetkezmény alkalmazhatósága, pontosabban ezen megszüntetési ok konjunktív feltételeinek a joggyakorlatban fellelhető eltérő értelmezése okán tetten érhető, mivel a közigazgatási hatósági eljárások azonos tényállás melletti eltérő végkimenetelét eredményezi. Így van olyan döntés, amely az eljárás megszüntetését e jogszabályhely alapján az Ákr. 44. §-a szerinti alaki hiánypótlási felhívás nem teljesítése esetére (Kfv.V.37.725/2023/8.) és van olyan, amelyik az Ákr. 63. §-a szerinti tényállástisztázás körében történt felhívásra is alkalmazhatónak tartja (Kfv.V.37.685/2023/7.). Ezért szükséges az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjának egységes értelmezése a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében.

[18] Mivel a hivatkozott jogszabályhely „a kérelmező ügyfél a hatóság felhívására nem nyilatkozik” fordulat értelmezése a jogalkalmazói oldalon széttartó, az eljárások nem kiszámíthatók, a megszüntetési ok alkalmazhatóságát érintő jogkérdés különleges súllyal bír, túlmutat az egyedi ügyön, illetve a jogalanyok széles körét közvetlenül érinti. Ezért a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége is indokolja a befogadást.

[19] Állította, hogy a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatától, a Kfv.V.37.725/2023/8. számú precedensképes határozatától, annak is a [24] bekezdésében foglaltaktól eltér. A Kúria hivatkozott döntésével szemben a jogerős ítélet azt állapította meg, hogy nem csak az Ákr. 44. §-a szerinti alaki hiánypótlás, hanem az Ákr. 63. §-a szerinti, a tényállás tisztázása keretében tett felhívás nem teljesítése esetén is megszüntethető az eljárás a tárgyi jogszabályhely

alapján. A felülvizsgálati kérelem szerint azért is tért el a hivatkozott precedensképes kúriai határozattól a jogerős ítélet, mivel annak ellenére állapította meg a nyilatkozattételének hiányát, hogy a felhívásokban foglaltaknak eleget téve mindkét esetben kiegészítette a dokumentációt. Annak ellenére szüntette meg az alperes az eljárást és tekintette ezt a törvényszék jogszerűnek, hogy az alperesnek minden lehetősége megvolt arra, hogy az Ákr. 62. § (1) bekezdésében foglalt tényállástisztázási kötelezettségének eleget téve további eljárásjogi eszközöket vegyen igénybe a döntéshez szükséges információk beszerzése végett (ahogy azt a Kf.IV.37.444/2019/7. számú határozat [4] bekezdése előírja). A jogerős ítélet eltér a Kúria Kfv.I.35.196/2016/4. számú ítéletében foglaltaktól is, amely ugyan a korábban hatályban volt 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 72. § (1) bekezdése alapján született, de annak tartalma az Ákr. 81. § (1) bekezdésével lényegében azonos. Az alperes eljárást megszüntető végzése ugyanis egyáltalán nem tartalmazza azt a logikai levezetést, amelyből a felperes mint ügyfél megismerhetné a kérelme elutasításának a döntési folyamatát és az eljárás minden momentumára kiterjedő indokait.

[20] Az ügy érdemében előadta, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott kúriai döntések közül a Kf.III.37.441/2019/6. és a Kfv.V.37.725/2023/8. számú, az Ákr. 44. §-ának 2020. január 1-jei módosítását megelőző szövegezése alkalmazásával, más jogszabályi környezetben kerültek meghozatalra, ráadásul a jelen ügytől eltérően. Az ott rögzített esetekben a hatóság a felhívásában konkrétan megjelölte azoknak a dokumentumoknak a körét, amely csatolása szükséges volt ahhoz, hogy az ügyfél kérelmét el tudja bírálni. Jelen ügyben a felperes oldalán nem állapítható meg a nyilatkozat megtételének hiányában megmutatkozó, az eljárás megszüntetését eredményező mulasztás. Az elsőfokú bíróság a Kúria által közzétett határozattól eltérő megállapításra jutott. A Kf.IV.37.444/2019/7. számú kúriai ítélet egyértelműsítette, hogy az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetési ok két együttes feltétele fennállása hiányában jogszabálysértő módon jár el a hatóság, ha a tényállás teljes körű tisztázása végett nem vesz igénybe további eljárásjogi eszközöket. Ha úgy ítélte meg az alperes, hogy a felperes által előterjesztett kérelem pontosításra szorul, nem az eljárás megszüntetéséről kellett volna határoznia, hanem további eljárásjogi eszközök igénybe vételével tisztáznia kellett volna a releváns körülményeket. A bíróság nem indokolta, hogy miért tekintette úgy, hogy a felperes a nyilatkozattételt elmulasztotta és azt sem, hogy mi képezi akadályát a kérelem általa történő elbírálásának. Az alperes eljárást megszüntető végzése ugyanakkor sem a hivatkozott kúriai gyakorlat szerint is megkívánt logikai levezetést, sem pedig a konkrét jogszabályhelyek megjelölését nem tartalmazza, így a végzés indokolása nem felel meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésében előírt követelményeknek, ami az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek minősül.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[23] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[24] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyfelől a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján kérte. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. jogegységi határozat], míg a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a befogadás akkor indokolt, ha az egységes bírói gyakorlatnak a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi okból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, amely a Kúria állásfoglalását igényli.

[25] A Kúria álláspontja szerint jelen ügy nem vet fel olyan elvi jelentőséggel bíró jogkérdést, amely kapcsán felsőbb bírósági iránymutatásra ne került volna sor. Elvi jelentőségű ügynek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (Kfv.I.35.374/2020/2., Kfv.III.37.573/2022/2., Kfv.II.37.712/2023/2., Kfv.V.35.008/2024/2.). A Kúria hangsúlyozza, a joggyakorlat egysége biztosításán alapuló befogadásnak a Kúria elvi tartalmú, Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett iránymutatásának hiánya mellett további konjunktív feltétele, hogy a felvetett jogkérdésben legyenek olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült, vagy ennek veszélye áll fenn.

[26] A joggyakorlat egységének biztosítása körében a felperes az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjában rögzített megszüntetési ok, mint jogkövetkezmény alkalmazhatósága kapcsán látta szükségesnek a joggyakorlat egységének biztosítását. E körben két kúriai döntést jelölt meg, mint a jogértelmezés kapcsán létező két eltérő bírói döntést: a Kfv.V.37.725/2023/8. és a Kfv.V.37.685/2023/7. számú döntéseket. A Kúria hangsúlyozza, a két döntés nem jelenít meg eltérő jogértelmezést, két eltérő tényállás alapján meghozott kúriai döntésre hivatkozott a felperes. A Kfv.V.37.685/2023/7. számú ítélet tényállása szerint az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásra adott pontos iránymutatást az alperesnek, megállapítva, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok nem voltak elégségesek a megalapozott döntéshozatalhoz. A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásnak megfelelően járt el az alperes amikor dokumentumok, nyilatkozatok benyújtását írta elő. Mivel a felperes nem tett eleget a felhívásnak, az eljárást megszüntette. A Kúria leszögezte, abban a kérdésben, hogy a már korábbi eljárások során benyújtott iratok elégségesek-e az ügy érdemi eldöntéséhez, a törvényszék a korábbi ítéletében már állást foglalt akként, hogy azok nem voltak elégségesek, erre tekintettel az alperes – mivel a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásnak megfelelő felhívás teljesítését (dokumentumok, nyilatkozatok csatolását) elmulasztotta a

felperes –, az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján jogszerűen szüntette meg végzésével az eljárást a kérelem elbírálhatatlanságára utalással. A Kúria Kfv.V.37.725/2023/8. számú döntésében pedig azt mondta ki a felülvizsgálati bíróság, hogy az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása szempontjából a hiánypótlás nem teljesítésének minősül, ha az ügyfél a hatóság által megjelölt, a jogszabály által kötelezően előírt dokumentumokat nem, vagy nem teljes körűen nyújtja be és emiatt kérelme nem bírálható el. Ugyan különböző okból el nem bírálható kérelmek a tárgyai a két kúriai döntésnek, azonban az eltérő tényállások mentén mindkét ügyben a hiánypótlás nem teljesítése következtében a kérelem érdemi elbírálhatatlanságát állapította meg a felülvizsgálati bíróság.

[27] A Kúria továbbá vizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont második fordulata szerinti befogadás lehetőségét is, amely szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt. A Kúria közigazgatási perben a felülvizsgálati kérelmet ezen ok alapján akkor fogadja be, ha egy elvi kérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, de e gyakorlat követése a továbbiakban változatlan formában nem támogatható. Ezen befogadási ok alkalmazása különösen akkor indokolt, ha megváltoznak a jogszabállyal érintett társadalmi, gazdasági viszonyok.

[28] A Kúria megítélése szerint sem a felülvizsgálati kérelem, sem a jogerős ítélet nem vetett fel olyan elvi jogkérdést, amely a joggyakorlat továbbfejlesztését indokolná. Ezzel kapcsolatban a Kúria utal a jogerős ítélet [41], [42] bekezdéseiben foglaltakra, ahol az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozta és értelmezte a Kúria Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja értelmezésével kapcsolatos már meglévő gyakorlatát (Kf.III.37.441/2019/6., Kfv.V.37.725/2023/8., Kfv.V.37.795/2021/13.). Azt is kiemeli a felülvizsgálati bíróság, hogy helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság {jogerős ítélet [54] bekezdés}, hogy azt, hogy a tényállás tisztázása körében tett felhívás nem megfelelő teljesítése a „nyilatkozat hiányával” azonos megítélés alá esett-e, minden esetben egyedileg kell vizsgálni.

[29] Minderre tekintettel a felperes hivatkozása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadást nem támasztja alá.

[30] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha a felmerült elvi jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír, vagy a társadalom szélesebb körére bír jogi hatással. A befogadás viszont ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást (Kfv.I.37.471/2023/2., Kfv.II.37.590/2023/2., Kfv.II.37.596/2023/2., Kfv.VII.45.059/2023/2.).

[31] E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. Nem elégséges oka ezért a jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére alapított befogadás iránti kérelemnek az egyéni jogsérelem megjelölése, mivel annak az individuális tartalom túl sem társadalmi jelentősége, sem különleges súlya nincs. A felvetett jogkérdés jelentőségét, előfordulásának gyakoriságát az adott ügy konkrét paraméterei alapján egyedileg kell meghatározni, amelyben a felek által szolgáltatott adatoknak jelentősége lehet.

[32] A felülvizsgálati kérelem e körben az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetési ok alkalmazhatóságának egyik konjunktív jogszabályi feltételét, „a kérelmező ügyfél a hatóság felhívására nem nyilatkozik” fordulat értelmezését tartotta a jogalkalmazói oldalon nem tisztázottnak, illetve széttartó gyakorlatra hivatkozott a hatóságok oldaláról, minek következtében az ügyfelek részéről nem kiszámítható a hatóság eljárása. A

felülvizsgálati bíróság nem vitatja, hogy egy hatósági eljárás során az a kérdés, hogy az ügyfél nyilatkozattételre történő felhívását követően annak nem teljesítése okán az eljárás megszüntetése milyen hatósági gyakorlat szerint történik, a jogalanyok széles körét közvetlenül érintheti, azonban a fentebb hivatkozottak szerint a Kúria az adott jogkérdésben korábban már állást foglalt (Kf.III.37.441/2019/6., Kfv.V.37.725/2023/8., Kfv.V.37.795/2023/13.). Ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján sem találta indokoltnak.

[33] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján is kérte a Kfv.V.37.725/2023/8. számú kúriai határozat [24] bekezdésétől való eltérés okán arra hivatkozással, hogy az eljárás Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetésnek az alaki hiánypótlási felhívás teljesítésének ügyfél általi elmulasztása esetén van helye. Továbbá álláspontja szerint a tényállás tisztázására egyéb eljárási cselekményt kellett volna igénybe venni (Kf.IV.37.444/2019/7. [4] bekezdés).

[34] A felülvizsgálati bíróság kiemeli, hogy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés okán akkor kerülhet sor a befogadásra, ha a támadott jogerős határozat és a felhívott kúriai határozat (referencia határozat) között fennáll az ügyazonosság, figyelemmel a Jpe.I.60.002/2021/7. és Jpe.I.60.011/2021/3. számú határozatokban foglalt kritériumokra is [2/2024. (XII. 3.) KK vélemény 6) pont].

[35] A jelen ügyben az alperesi hatóság, illetve az elsőfokú bíróság is egyértelműsítette, hogy az alperes által a BK/KTF/09384-42/2023. számú végzés 23-25. pontjaiban és a BK/KTF/00492-38/2024. iktatószámú végzés 13-15. pontjaiban foglaltak, mint a hiánypótlási felhívás tárgyai, a KTM rendelet 2. melléklete szerinti kötelező tartalmi elemekre vonatkoztak.

[36] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletben részletesen bemutatta, hogy az alperes hiánypótlási végzéseiben foglaltak miért szükségesek a kérelem érdemi elbírálásához és ennek nem teljesítését miért tekintette az alperes jogszerűen úgy a felperes a felhívásra nem nyilatkozott, amely miatt az eljárás Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alapján történő megszüntetéséről kellett rendelkezni.

[37] A jogerős ítélet a [47]-[51] bekezdéseiben kifejtette – megjelölve az alapul szolgáló jogszabályhelyeket is –, hogy a felperes által benyújtott dokumentáció miért nem felelt meg a jogszabályi előírásoknak, így annak ellenére, hogy a felperes a felhívásokra nyilatkozatokat tett a kérelem elbírálhatatlan maradt a tényállás tisztázására is irányuló felhívások ellenére. Az elsőfokú bíróság ítélete [56] bekezdésében összegezte, hogy az alperes a BK/KTF/00492-38/2024. számú végzésében egyértelműen jelezte, hogy a módosított hatásterület térképi lehatárolását minden egyes bűzforrás esetében a (forrás) határától kéri elvégezni, ennek szükségességét a szakértelemmel rendelkező képviselővel eljáró felperes nem is vitatta, ennek ellenére az ilyen módon történő lehatárolást nem végezte el. Az alperes a felhívásaiban jogszabályi rendelkezésekkel alátámasztottan megindokolta, hogy miért szükséges a védendő ingatlanok, illetve azok távolságának ismertetése. A törvényszék leszögezte, a felperes a védelmi övezet kijelölésének szükségét nem vitatta, azonban a felhívásoknak nem az alperes által meghatározottak szerint tett eleget, a dokumentáció ebből eredő hiányosságai vezettek ahhoz, hogy a kijelölt védelmi övezet nem állt összhangban a hatásterület nagyságával és annak térképi lehatárolásával. Az alperes mindkét felhívásában jelezte, hogy a végzésben előírtak hiányában a kérelem érdemben nem bírálható el, amelyet a felperes az eljárás során nem vitatott.

[38] A Kúria fentiekkel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a Kfv.V.37.725/2023/8. számú döntésében azt is kimondta, hogy amikor az ügyfél nyilatkozik ugyan, de nem az anyagi jogszabályban megjelölt, a kérelme elbírálásához szükséges dokumentumokat csatolja, vagy azokat nem teljes körűen csatolja, ennek hiányában a kérelem nem bírálható el {[24] bekezdés}. A Kúria a Kf.IV.37.444/2019/7. számú határozat [4] bekezdésében foglaltakra utaló felperesi álláspont kapcsán arra mutat rá, hogy a jogszabály kötelező tartalmi elemeinek megfelelő hiánypótlási felhívásra tett nyilatkozat szolgálhatja a tényállás tisztázását is, azonban a hatóság felhívása arra irányul, hogy a jogszabály által előírt adatok birtokában a kérelem elbírálhatóvá váljon. Ha a kötelező tartalmi elemek felhívásra nem kerülnek becsatolásra, nem a tényállás tisztázása marad el, hanem a kérelem nem kerül olyan állapotba, hogy annak elbírálására sor kerülhessen. Erre vonatkozóan fejtette ki a Kúria a Kfv.V.37.725/2023/8. számú határozata [27] bekezdésében, hogy „Alappal hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében az alperes arra, hogy alaki hiánypótlási felhívást bocsátott ki az Ákr. 44. §-a alapján, az anyagi tényállás tisztázása iránti eljárási cselekményre nem került sor. A tényállás tisztázása az ügy érdemére tartozó kérdés, az alperes azonban annak érdekében végzett eljárási cselekményt – hiánypótlást –, hogy az ügyfél kérelme az alperes által a felhívásban megjelölt jogszabályhelyek szerinti követelmények teljesülése útján elbírálásra alkalmassá váljon. A tényállás tisztázására csupán a hiánytalanul előterjesztett és elbírálásra alkalmas kérelem előterjesztését követően lefolytatott közigazgatási eljárás során van lehetősége a hatóságnak.” Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy mindezt minden esetben egyedileg kell vizsgálni és dönteni az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazhatóságáról.

[39] Arra is utalt a Kúria a Kfv.V.37.725/2023/8. számú határozata [29] bekezdésében, hogy „ha a kérelem a jogszabályban foglalt követelményeknek nem felel meg, az eljáró hatóság a határidő megjelölésével, a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – egy ízben hiánypótlásra hívja fel a kérelmezőt [Ákr. 44. §]. A Kúria rámutat arra is, hogy az Ákr. idézett §-át a 2019. évi CXXVII. törvény 198. § (5) bekezdése 2020. január 1-jei hatállyal módosította, a módosítást megelőző jogszabálysöveg alkalmazásával meghozott Kf.III.37.441/2019/6. és Kf.IV.37.444/2019/7. számú döntésekre történő hivatkozás ezért nem vehető figyelembe. A Kúria elvi szinten a Kfv.III.37.441/2019/6. számú ítélet jogi álláspontja szerinti levezetést a megváltozott jogszabályi környezetre tekintettel annyiban tartja alkalmazhatónak, hogy a kérelem kötelező tartalmi követelményeinek megfelelő hiánypótlást követően kerülhet sor a tényállás tisztázására, ha az a kérelem érdemi elbírálásához szükséges. Ez esetben a tényállás tisztázása már nem a hiánypótlás eszközével történik.” A felperes által hivatkozott Kf.IV.37.444/2019/7., és Kf.III.37.441/2019/6. határozatok az elsőfokú bíróság részéről különböző okokból, de nem kerültek figyelembe vételre {indokolás [42], [62]-[63] bekezdések}, a felperes a fentiekre és a jogszabály megváltozására tekintettel az előbbi Kf.II.37.444/2019/7. számú határozattól való eltérésre tévesen hivatkozott {felülvizsgálati kérelem 17. pont}. A felperes a Kfv.V.37.725/2023/8. számú döntéstől való eltérést tévesen állította {felülvizsgálati kérelem 9. pont, 33-34. pont}, mert egyrészt ez a döntés 2020. január 1-jei módosítást követő (2023. márciusi hatályú) Ákr.-t értelmezett, az értelmezés a kérelem elbírálhatatlansága jogkövetkezménye tekintetében megegyezett a jogerős ítéleti állásponttal {[64] bekezdés}.

[40] Mindezekre figyelemmel a Kúria álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelemben előadottak alapján nem merült fel, hogy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt lenne a felülvizsgálati kérelem befogadása. Mindezekre tekintettel a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem kerülhetett sor a felülvizsgálati kérelem befogadására.

[41] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) és ad) alpontjában foglalt befogadási okokat is. Az ügyben azonban nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja alapján nem volt lehetőség. A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek meg kell indokolnia, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során milyen alapvető eljárási joga sérült, illetve az esetlegesen megvalósított eljárási szabályszegés mennyiben hatott ki az ügy érdemére és mennyiben sérültek ügyféli jogai, ezért a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okot – a felet terhelő indokolási kötelezettség folytán – hivatalból nem vizsgálhatta.

[42] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[43] *A befogadás megtagadására kerül sor, ha az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazhatóságát vitató felülvizsgálati kérelem kapcsán a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) alpontja és b) pontja szerinti befogadási okok fennállása nem állapítható meg.*

Záró rész

[44] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[45] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[46] A végzéssel szembeni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. március 6.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

A kiadmány hitelél:
tisztviselő